

[Kofod-Svendsen]

skellige handelshindringer. Dem er man ved at afskaffe takket være det indre marked.

Men vi må også vove at lade vore frihandels-tanker gælde over for Østeuropa. Vi må være parate til at åbne vore markeder for deres varer, og vi skal bl.a. satse på at yde management, uddannelse og forskellige joint venture-projekter.

Ved EF-regeringskonferencer møder vi den traditionelle uenighed om EF's langsigtede skæbne. Der er dem, der gerne vil udbygge EF-samarbejdet ved de højtidelige erklæringer og en ændring af den konstitutionelle balance til fordel for EF-Parlamentet og til ugunst for Ministerrådet og dermed de nationale parlamenter. Og så er der dem, som lægger vægten på de konkrete beslutninger inden for samarbejdet og ikke mener, at der er særligt behov for institutionelle nydannelser eller højtidelige erklæringer. Det er den holdning, som vi ønsker at fremme i Kristeligt Folkeparti, og her mener jeg, det er vigtigt, at Danmark får debatten ned på et jordnært plan. Og jeg mener, det er godt, vi fik afvist de sidste initiativer fra det hollandske formandskabs side.

Så er der én ting, jeg her vil understrege vigtigheden af, og det er, at vi får defineret og traktatfæstet det såkaldte subsidiaritetsprincip, af nogle kaldet nærhedsprincippet, for kun de opgaver, nationalstaterne ikke selv magter at løse, skal løses af EF. Det vil fremme decentraliseringen, og det vil også hindre, at vi får et kæmpe EF-bureaukrati, som kun vil blive til gavn for bureaukraterne selv.

Her mener jeg, vi står over for en reel fare, og det er en fornem opgave for Danmark under regeringskonferencen og også under den efterfølgende udmøntning, at vi virkelig får holdt bureaukratiet i ave. Vi har selv fået opbygget en for stor offentlig sektor i Danmark. Nu må vi ikke gøre samme fejl i EF og få et kæmpe bureaukrati, som man måske bagefter i årtier skal slås med.

Østeuropa har vist, at nationalstaterne stadig lever i bedste velgående. Det er i høj grad nationalstaten, der er rammen om det kulturelle og folkelige liv. Min påstand er, at det nationale fortsat er en af stærkeste politiske kræfter. Derfor mener jeg, vi skal udbygge EF-samarbejdet i respekt for, at Europa består af stærke enheder med hver deres historie og kulturelle, religiøse og sproglige egenart. Vi skal udforme

et nyt Europa, ikke bare kopiere det føderale USA. Vi skal magte at skabe vor egen europæiske model i respekt for vor europæiske historie.

Mens statsministerens redegørelse om Østeuropa og den sikkerhedspolitiske situation var overordentlig tilfredsstillende, så synes jeg, at redegørelsen var yderst mangelfuld om vort forhold til den tredje verden.

På den nordlige halvkugle skrives der i disse år historie, men med til historien hører, at jordkloden består af to halvkugler, og det synes jeg at statsministeren glemte i sin tale. Der stod faktisk kun en enkelt sætning om hele udfordringen i forhold til den tredje verden og derunder erhvervspolitikken. Derfor må det understreges, at vi driver ulandspolitik af hensyn til de fattige i den tredje verden, ikke for at give erhvervslivet en indirekte støtte. Når det er sagt, er det selvfølgelig overordentlig vigtigt, at vort erhvervsliv bliver stadig mere engageret i indsatsen i ulandene, ligesom jeg naturligvis ønsker, at erhvervsordrer som følge af den danske ulandsbistand går til danske virksomheder i stedet for til tyske eller engelske. Men jeg synes, man bør give ulandspolitik en selvstændig, værdig behandling.

Så skal vi selvsagt fortsat understrege fattigdomsorienteringen, og så har vi brug for en forstærket indsats på miljøområdet i vor ulandsbistand. Dér noterede jeg med interesse, hvad formanden for Mellemløkeligt Samvirke sagde for kort tid siden om dette emne, om miljøprioriteringen, nemlig at hvis vi ikke magter for alvor at få den ind i ulandsindsatsen, så kan det virke ødelæggende for den øvrige ulandsbistand og ulandsindsats, vi yder.

Vi står nu og skal udforme det nye Europa, en fantastisk spændende og fascinerende udfordring. Men lad os gøre det i lyset af de globale udfordringer. Det er ikke alene – hvor vigtigt det end er – Østeuropa, der har brug for en indsats; det gælder både i Afrika og andre steder i verden. Lad os dér kæmpe for menneskerettighederne, og lad os overalt have omsorg for det enkelte menneske, hvor det end lever.

Rosing (S):

Der skal ikke her under åbningsdebatten fra min mund lyde et ord om den såkaldte tamlisag, overførselsindkomster eller arbejdsløshed her i den sydlige del af riget. Jeg kan fortælle,